

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 30. juni 2016 af Østre Landsrets 10. afdeling
(landsdommerne M. Stassen, Anne Thalbitzer og John Larsen (kst.)).

10. afd. nr. B-2902-14:

MSK Traders Ltd.

(advokat Jens Jakob Bugge)

mod

1) Converse Inc.

2) Converse Scandinavia A/S

(begge ved advokat Jeppe Brogaard Clausen)

og

10. afd. nr. B-2926-14:

1) Converse Inc.

2) Converse Scandinavia A/S

(begge ved advokat Jeppe Brogaard Clausen)

mod

Coop Danmark A/S

(advokat Frank Bøggild)

og

10. afd. nr. B-3073-14:

1) Converse Inc.
2) Converse Scandinavia A/S
(begge ved advokat Jeppe Brogaard Clausen)
mod
Harald Nyborg A/S
(advokat Peter Lambert)

og

10. afd. nr. B-3139-14:
Coop Danmark A/S
(advokat Frank Bøggild)
mod
MSK Traders Ltd.
(advokat Jens Jakob Bugge)

og

10. afd. nr. B-449-15:
1) Converse Inc.
2) Converse Scandinavia A/S
(begge ved advokat Jeppe Brogaard Clausen)
mod
Lidl Danmark K/S
(advokat Peter Lambert)

De indankede domme og parternes endelige påstande

B-2902-14 (MSK Traders Ltd. – Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S):

Sø- og Handelsrettens dom af 15. oktober 2014 (V-22-13) er anket af MSK Traders Ltd.
(herefter MSK).

MSK har under anken nedlagt følgende påstande:

1. Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S tilpligtes principalt in solidum, subsidiært alternativt, at betale MSK Traders Ltd. 43.315.220 kr. med procesrente af 500.000 kr. fra den 13. marts 2013, af 4.500.000 kr. fra den 21. november 2013, af 16.956.967 kr. fra den 20. januar 2014 og af 21.358.523 kr. fra den 16. februar 2016.
2. Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S tilpligtes principalt in solidum, subsidiært alternativt, senest 14 dage efter en fældende dom at offentliggøre rettens sagsnummer, parternes navne, dommens præmisser og domskonklusionen på selskabernes hjemmeside (forsiden) i 14 dage og i papirudgaven af Børsen og Berlingske Tidende og tilpligtes at udsende berigtigende meddelelse til selskabernes distributører og forhandlere i EU/EØS om, at selskabet med urette har gjort gældende, at de Converse sko, som er omtalt i eller fremgår af blandt andet bilag 18-21, 23-31, 36-42 og 185-187, jf. tillige bilag 151a og 241a-248l, og som efterfølgende er solgt videre til detailvirksomheder, herunder Coop Danmark A/S, Harald Nyborg A/S og Lidl Danmark K/S, var varemærkeforfalskede og ikke lovligt kunne markedsføres og sælges i Danmark og EU/EØS.
3. Frifindelse i forhold til Sø- og Handelsrettens dom, s. 155, 10. afsnit, der lød:

”MSK Traders Ltd. forbydes i EU og EØS lande at importere, markedsføre, sælge eller på anden måde erhvervsmæssigt disponere over sko angivet i bilag 7, 8, 10, 17-21, 28-29, 33-35, 40-46, 51, 53-69 og 138-140.”

Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S (herefter Converse) har nedlagt følgende påstande:

1. Over for MSK's påstand 1: Frifindelse
2. Over for MSK's påstand 2: Frifindelse
3. Over for MSK's påstand 3: Stadfæstelse af Sø- og Handelsrettens dom, hvorefter MSK Traders Ltd. forbydes i EU og EØS lande at importere, markedsføre, sælge eller på anden måde erhvervsmæssigt disponere over sko angivet i Sø- og Handelsrettens bilag 7, 8, 10, 17-21, 28-29, 33-35, 40-46, 51, 53-69 og 138-140.

Converse har endvidere nedlagt følgende selvstændige påstande:

4. MSK Traders Ltd. tilpligtes at betale 9.850.816 kr. til Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S med rente af 3.000.000 kr. fra den 11. september 2013 og af 6.850.816 kr. fra den 2. juni 2014, subsidiært betaling af et mindre beløb efter Østre Landsrets skøn.
5. MSK Traders Ltd. tilpligtes at offentliggøre dom i sag B-2902-14 senest 14 dage efter dommens afsigelse, herunder navnene på sagens parter, begrundelsen for dommen samt selve dommen på forsiden af MSK Traders Ltd.'s hjemmeside i en periode på 30 dage samt at offentliggøre domskonklusionen i alle, subsidiært en eller flere af aviserne Berlingske, Politiken, Jyllands-Posten og Børsen. Endvidere tilpligtes MSK Traders Ltd. at sende berigtigelsesmeddelelser til sine distributører og leverandører inden for EU og EØS, hvori det skal oplyse, at MSK Traders Ltd. ulovligt har markedsført og distribueret de Converse sko, der er nævnt i eller fremgår af Sø- og Handelsrettens bilag 7-8, 10, 14-15, 17-21, 23-31, 33-35, 36-48, 51, 53-69 og 185-187, jf. bilag 151a, 144a-144o, 145a-145n, 146a-146k, 147a-147m, 148a-148l, 149a-149ø, 150a-150m, og som efterfølgende er solgt til detailbutikker i Danmark, Sverige og Norge, herunder Coop Danmark A/S, Harald Nyborg A/S og Lidl Danmark K/S, ligesom det skal oplyses, at skoene er varemærkeforfalskede og ikke lovligt kunne markedsføres eller sælges i Danmark og EU/EØS.

MSK har heroverfor nedlagt følgende påstande:

4. Over for Converses selvstændige påstand 4: Frifindelse, subsidiært mod betaling af et af retten fastsat mindre beløb.
5. Over for Converses selvstændige påstand 5: Frifindelse.

B-2926-14 (Converse Inc. Og Converse Scandinavia A/S – Coop Danmark A/S):

Sø- og Handelsrettens dom af 15. oktober 2014 (V-85-12) er anket af Converse.

Converse har nedlagt følgende påstande:

1. Coop Danmark A/S tilpligtes at anerkende, at sko beslaglagt under FS 32-19527/2012 og omfattet af bilag 34 skal afstås til destruktion uden erstatning, og Coop Danmark A/S tilpligtes at afholde omkostningerne til opbevaring, transport og destruktion af skoene.
2. Coop Danmark A/S forbydes at råde erhvervsmæssigt over sko, som er beslaglagt under FS 32-19527/2012, og som ikke er omfattet af påstand 1, uden at skoene samtidig hidrører fra Converse Inc., og/eller uden at skoene samtidig er bragt i omsætning første gang i EU/EØS med Converse Inc.'s samtykke.
3. Coop Danmark A/S tilpligtes at betale 4.458.299 kr. til Converse Inc. og Converse A/S med procesrente af 1.300.000 kr. fra den 6. december 2012, af 200.000 kr. fra den 11. marts 2013 og af 2.958.299 kr. fra den 2. juni 2014, subsidiært et mindre beløb efter Østre Landsrets skøn.
4. Coop Danmark A/S tilpligtes at offentliggøre domskonklusionen i alle, subsidiært en eller flere af aviserne Berlingske, Politiken, Jyllands-Posten og Børsen samt at offentliggøre Østre Landsrets dom på Coop Danmark A/S' hjemmeside, www.coop.dk, i en periode på 6 måneder regnet fra dommens afsigelse, subsidiært en kortere periode efter Østre Landsrets skøn.

Coop Danmark A/S (herefter Coop) har nedlagt påstand om stadfæstelse, subsidiært afvisning, mere subsidiært frifindelse.

B-3139-14 (Coop Danmark A/S – MSK Traders Ltd.):

Coop har overfor MSK har gentaget følgende påstand, som også var nedlagt i Sø- og Handelsrettens sags. nr. V-85-12:

Tages Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S' betalingspåstand over for Coop Danmark A/S helt eller delvis til følge, skal MSK Traders Ltd. friholde Coop Danmark A/S for enhver betaling, Coop Danmark A/S måtte blive idømt, herunder også omkostninger.

MSK har her over for nedlagt påstand om frifindelse.

B-3073-14 (Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S – Harald Nyborg A/S):

Sø- og Handelsrettens dom af 15. oktober 2014 (V-80-12) er anket af Converse.

Converse har nedlagt følgende påstande:

1. Stadfæstelse af Sø- og Handelsrettens afgørelse, hvorefter Harald Nyborg A/S tilpligtes at anerkende, at sko beslaglagt under FS 13176/12 skal afstås til destruktion, samt at Harald Nyborg A/S skal afholde omkostningerne til opbevaring og destruktion af skoene.
2. Harald Nyborg A/S tilpligtes at betale 1.210.876 kr. til Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S med procesrente af 750.000 kr. fra sagens anlæg den 28. november 2012 og af 460.876 kr. fra den 2. juni 2014, subsidiært et mindre beløb efter Østre Landsrets skøn.
3. Harald Nyborg A/S tilpligtes at offentliggøre domskonklusionen i alle, subsidiært en eller flere af aviserne Berlingske, Politiken, Jyllands-Posten og Børsen samt at offentliggøre Østre Landsrets dom på Harald Nyborg A/S's hjemmeside, www.haraldnyborg.dk, i en periode på 6 måneder regnet fra dommens afsigelse, subsidiært en kortere periode efter Østre Landsrets skøn.

Harald Nyborg A/S (herefter Harald Nyborg) har nedlagt følgende påstande:

1. Over for påstand 1: Frifindelse
2. Over for påstand 2 og 3: Stadfæstelse.

B-449-15 (Converse Inc. og Converse A/S – Lidl Danmark K/S)

Sø- og Handelsrettens dom af 15. oktober 2014 (V-81-12) er anket af Converse. Ankestævning blev indgivet til Vestre Landsret, der ved beslutning af 18. februar 2015 henviste sagen til Østre Landsret i medfør af retsplejelovens § 254, stk.2.

Converse har nedlagt følgende påstande:

1. Stadfæstelse af Sø- og Handelsrettens afgørelse, hvorefter Lidl Danmark K/S tilpligtes at anerkende, at sko beslaglagt under FS 11432/2012 skal afstås til destruktion, samt at Lidl Danmark K/S skal afholde omkostningerne til opbevaring og destruktion af skoene.
2. Lidl Danmark K/S tilpligtes at betale 1.362.699 kr. til Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S med procesrente fra den 29. november 2012, subsidiært et mindre beløb efter Østre Landsrets skøn.
3. Lidl Danmark K/S tilpligtes at offentliggøre domskonklusionen i alle, subsidiært en eller flere af aviserne Berlingske, Politiken, Jyllands-Posten og Børsen samt at offentliggøre Østre Landsrets dom på Lidl Danmark A/S' hjemmeside, www.lidl.dk, i en periode på 6 måneder regnet fra dommens afsigelse, subsidiært en kortere periode efter Østre Landsrets skøn.

Lidl Danmark K/S (herefter Lidl) har nedlagt følgende påstande:

1. Over for påstand 1: Frifindelse
2. Over for påstand 2 og 3: Stadfæstelse.

Sagerne er også for landsretten behandlet samlet.

Supplerende sagsfremstilling

Parterne har for landsretten fremlagt en række nye bilag, herunder bilag til belysning af de omtvistede skos oprindelse.

Fakturakæder m.v

De fakturaer m.v., som under Sø- og Handelsrettens behandling af sagerne var fremlagt i delvist anonymiseret form er under anken blevet fremlagt i ikke-anonymiseret form af MSK.

Af disse ikke-anonymiserede fakturaer fremgår, at i alle tilfælde er den første faktura i kæden udstedt af et selskab ved navn Triple Jump Ltd., beliggende Limassol på Cypern, og er udstedt til Odlicen Sport d.o.o., Slovenien. Disse fakturaer har fakturanumrene 567/2012, 789/2012, 1025/2012, 934/2012, 1077/2012, 1259/2012 1251/2012 og 34/2013.

Næste faktura i kæden er i alle tilfælde udstedt af Odlicen Sport d.o.o. til Diseel AG. Diseel AG har herefter i langt de fleste tilfælde udstedt fakturaer til MSK, i enkelte tilfælde til Fairview Sports Trading Ltd. eller Allied Footwear Corporation Ltd. De tilhørende pakkelister, fragtpapirer m.v. er ligeledes for landsretten fremlagt i ikke-anonymiseret form.

MSK har endvidere fremlagt tre bankoverførelser, der beløbsmæssigt svarer til Diseel AG's faktura nr. 3934 af 12. november 2012, Diseel AG's faktura 3950 af 30. december 2012 og Fairview Sports Trading Ltd.'s faktura 1763 af 30. august 2013.

Selskaber involveret i fakturakæderne

Ifølge de for landsretten foreliggende oplysninger er Triple Jump Ltd. (herefter Triple Jump) et selskab, der driver virksomhed med import og salg af beklædning m.v. Ifølge registeroplysninger har Triple Jump alene to ansatte, selskabets direktører Iliana Giannakou Hadjisavva og Androulla Papadopoulou. Selskabet er registreret på samme adresse som selskabet Andreas Neocleous & Co i Neocleous House. Af en udskrift fra hjemmesiden triple-jump.com fra den 8. august 2013 fremgår det blandt andet, at selskabet indgår i Triple Jump Group, der blandt andet har filialer på Cypern, i Beograd og i Zagreb, og at selskabet er autoriseret forhandler for Converse i Serbien, Slovenien, Kroatien, Bosnien-Herzegovina, Montenegro og Makedonien.

Converse har ikke bestridt, at Triple Jump har været officiel distributør og licenstag for Converse siden 2006.

Af registeroplysninger vedrørende Odlicen Sport d.o.o. (herefter Odlicen) fremgår, at selskabet blev etableret i 2007, er hjemmehørende i Slovenien og blev opløst den 19. december 2014. Af samme registeroplysninger fremgår, at Lothar Kausche er registreret som partner og autoriseret repræsentant for selskabet. Lothar Kausches kontaktadresse er angivet at være en adresse i Schweiz.

Converse har for landsretten fremlagt et udskrift af en forklaring afgivet af Lothar Kausche den 16. december 2015 i forbindelse med en container med Converse sko, der i 2012 blev beslaglagt i Rotterdam, Holland. Det fremgår af denne forklaring, at Lothar Kausche var eneaktionær og direktør i Fairview Sports Trading Ltd., som han oprettede i 2008/2009 med adresse i Irland.

Det er for landsretten oplyst, at Dieseel AG (herefter Dieseel) er trådt i likvidation den 15. december 2014.

Der er for landsretten fremlagt en række domme afsagt af forskellige europæiske retsinstanser vedrørende varemærkeforfalskning og/eller parallelimport, hvor Dieseel AG, Fairview Sports Trading Ltd. eller Jean-Claude Hügli har været involveret.

Erklæring fra A. Neocleous Trust Company Ltd.

Converse har under anken blandt andet fremlagt en erklæring af 12. april 2016 fra A. Neocleous Trust Company, vedrørende de under anken fremlagte fakturaer udstedt af Triple Jump til Odlicen. Af erklæringen fremgår følgende:

”DECLARATION
CONCERNING THE CYPRUS COMPANY
TRIPLEJUMP LTD. – Company n. 1121051 (the ”Company”)

I, the undersigned Michalis Loizou... hereby state the following:

1. I am aware that this statement may be presented to courts of law in Europe, more specifically in Denmark in the scope of legal proceedings concerning the infringement by third parties of the trademark rights of Converse Inc. and/or All Star C.V.
2. Since 1 December 2008, I am an employee of Andreas Neocleous Trust Company Ltd. (the “Firm”)... holding the position of Manager and I am the person in charge of the bookkeeping of the Company. In such capacity, I am authorized and capable to represent and declare in respect of the matters addressed in this statement.
3. I have full access to the Company’s databases capturing, inter alia, invoices relating to sales and purchases of Converse footwear.
4. Based on my review of the databases, I hereby declare that the invoices numbered 567/2012, 1025/2012, 1077/2012 , ... , 789/2012, 934/2012, ... , 1251/2012, 1259/2012 attached hereto as a bundle of documents and marked as Exhibit “A” have never been issued by the Company and are not found in the Company’s databases.

5. I also confirm that invoice numbered 34/2013 was indeed issued by the Company and a relevant transaction was recorded in the accounts of the Company under that number, however the transaction was entered with another company and on another date than as indicated on the document attached as Exhibit "B".
6. Furthermore, the entity indicated in the invoices namely Odlicen Sport d.o.o. ("Odlicen") located at Jaksiceva Ulica 1, 1000 Ljubljana, Slovenia (Vat n. SI49014471), does not even appear in the accounts of the Company as a client during the years 2009, 2012 and 2013."

Korrespondance med Triple Jump mv.

Under anken har MSK fremlagt dels den e-mail af 6. juni 2014, som advokat Gary Lux henviste til under sin forklaring for SØ- og Handelsretten, dels genpart af en korrespondance, som advokat Gary Lux havde efterfølgende, og som førte til, at han sendte mailen af 21. juni 2014 til advokat Jens Jakob Bugge, hvori han rettelig anførte blandt andet: "The information I have received clearly implies that the email although bearing an email address which appeared to be associated with the Converse Licensor was fake."

Det fremgår, at advokat Gary Lux den 6. juni 2014 modtog en mail fra adressen a.papadopoulou@triple-jump.org under overskriften "Odlicen Sport", hvori er anført:

"I well aware for confirmation to delivery to Odlicen Sport d.o.o., Slovenja.
At moment I am in conference outside and confidentiality must be 100 %.
I have signed letter of confirmation and this because it is the full truth.
License agreement is still valid until minimum September 2015.
I will try to call you on Tuesday.
Sincerely
A.P."

Den 20. juni 2014 sendte advokat Gary Lux en mail til mailadressen andrip@neocleous.com, hvori er anført:

"Dear Ms Papadopoulou
Thank you for speaking with me this morning.
I attach the email which I received on the 6 June which is from you at triple-jump.org and signed A.P.
And as discussed would ask you to confirm that you were the author of the email and the email address is used by you for TripleJump Ltd. of which you are a director."

Senere same dag rykkede advokat Gary Lux for svar og modtog herefter et svar fra adressen andrip@neocleous.com med følgende indhold:

”Having reviewed our email records and checked the matter with our IT Department we note that the below mentioned email has not be sent by myself as director of Triplejump and that the referred email address definitely does not belong to me. It seems that someone else used my name and created a fake email.

Andreas Neocleous & Co LLC
Andri Papadopoulou
Manager – Companies Incorporation Department”

Brevet af 26. februar 2014 til Gary Lux med tilhørende erklæring af 4. marts 2014, som er gengivet i anonymiseret form i SØ- og Handelsrettens dom side 50 – 51, er ligeledes fremlagt for landsretten i ikke-anonymiseret form. Brevet af 26. februar 2014 til Gary Lux har følgende ordlyd i ikke-anonymiseret form.

”Odlicen Sport d.o.o. herewith confirms the following:

1. Odlicen Sport d.o.o. has sold to Diesel AG Converse shoes since 2007.
2. Odlicen Sport d.o.o. has purchased Converse shoes from official sources that are Converse licensees within the EU, such as Triple Jump Ltd., Cyprus.
3. The invoices issued by Odlicen Sport d.o.o. as below are original invoices and they were issued for original Converse shoes.
4. The invoices from Triple Jump Ltd. to Odlicen Sport d.o.o. were original invoices to Odlicen Sport d.o.o.

Invoice Triple Jump to Odlicen Sport d.o.o.		Invoice Odlicen Sport d.o.o. to Diesel AG	
Date	Invoice No.	Date	Invoice No.
10/04/2012	567/2012	12/04/2012	12-1790
04/06/2012	789/2012	07/06/2012	12/1841
27/07/2012	934/2012	30/07/2012	12/1893
15/08/2012	1025/2012	17/08/2012	12/1913
31/08/2012	1077/2012	03/09/2012	12/1934
27/11/2012	1251/2012	03/12/2012	12/2021
03/12/2012	1259/2012	10/12/2012	12/2030
06/12/2012	1268/2012	10/12/2012	12/2032/2”

Erklæringen af 4. marts 2014 har følgende indhold:

”We herewith confirm that Triple Jump Ltd., Cyprus, is an official licensee of Converse with the right to sell Converse products in the territory covered by the licensee agreement.

We also confirm to have sold Converse shoes to Odlicen Sport d.o.o. in Slovenia and that the invoices mentioned on the letter are genuine invoices for goods paid for and delivered.

As agreed, the content of this letter may be used in court for a statement, however, the names and details of the parties involved have to be left out and cannot be used.”

Erklæringen af 4. marts 2014 var forsynet med et stempel fra Triple Jump, Cypern, og en underskrift, der synes at være A. Papadopoulou.

Af en mail af 11. december 2014 fra Jean-Claude Hügli til Michael King fremgår blandt andet:

”I had my guy on the phone 3 times already.
And I know that the distributor lady still has not called.
I give a lot of pressure here and am pushing badly.
I guess, she has cold feet because she does something that is against the contract with the brand.
And she seems to be afraid to have Gary asking her questions that she doesn't want to answer (she is apparently a lawyer in first place).
I then explained one again what exactly was the purpose of Garys call and that he would only ask her whether she is the person that has signed the confirmation or not and if everything was correct. Again and again.
I guaranteed him, that neither him nor distributor nor she was to be exposed.
He will now talk again to her and keep me informed.
Will let you know asap.”

Michael King modtog efterfølgende en mail af 9. februar 2015 med blandt andet følgende indhold fra advokat Kyriaki Stinga fra Andreas Neocleous & Co LLC:

”Thank you for your email to Mrs Papadopoulou which has been forwarded to my attention for further examination and handling, as the lawyer responsible for the Company.

Having reviewed the attached document and examined our files and records we note that this document has never been signed by the director of the Company. The signature of Mrs Papadopoulou has been forged and although the signature

on the attached document might at a first glance look similar to her signature, it is completely different. The director and the Company do not undertake any liability as regard and in connection with the attached document and reserve their rights in full.

Please note that we are examining this matter further and the director of the Company will take all necessary legal steps for the protection of her rights and the rights of the Company.”

Produktionsforholdene i Kina

Det er fra Converse side ubestridt, at der i 2008 var problemer med Converse sko fremstillet i Kina under Twin Dragons, der var Converse daværende handelselskab for Kina, Vietnam og Indonesien. Der er for landsretten fremlagt en omfattende intern mailkorrespondance fra den 22. december 2007 til den 15. oktober 2008 vedrørende produktionen af sko og produktionsforholdene på Converse fabrikker i Kina i perioden. I dele af denne mailkorrespondance er også medarbejdere uden for Kina involveret, herunder medarbejdere fra Frankrig og USA, blandt andre John Baier.

Øvrige oplysninger

Der er under anken fremlagt en række yderligere domme, afsagt af forskellige retsinstanser i Europa, vedrørende betydningen af Avery Dennison databasen i sager om varemærkeforfalskninger.

MSK har for landsretten udarbejdet en revideret tabsopgørelse omfattende tillige 2015 og 2016, hvori MSK har opgjort sit samlede tab til 43.313.220 kr.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af Michael King, John Baier, Karsten Hansen, Christina Kærgaard Snor, Gary Lux, Paul Hillier og Erik Petersen. Der er endvidere afgivet forklaring af advokat Jens Jakob Bugge, Thomas Thybo, Jean-Claude Hügli og Michalis Loizou.

Jens Jakob Bugge har forklaret blandt andet, at han som advokat for MSK modtog de anonymiserede og ikke-anonymiserede fakturaer fra advokat Gary Lux mod mundtligt at påtage sig samme fortrolighedsforpligtigelse, som advokat Gary Lux havde påtaget sig over for de tidligere leverandører i kæden. Hans undersøgelser er formentlig foretaget i ugerne op til, han afgav sin erklæring. Han fik ikke tilsendt udskriften af 8. august 2013 fra Triple

Jumps hjemmeside. Den har han selv udskrevet fra hjemmesiden, som han besøgte løbende og også op til afgivelsen af erklæringen. Han har ikke et screendump fra det tidspunkt, hvor han afgav erklæringen. Han har ikke fået udskriften af 8. august 2013 fra Converse hjemmeside fra advokat Gary Lux. Den har han selv udskrevet fra hjemmesiden. Han vidste fra de ikke-anonymiserede fakturaer, at Triple Jump var den autoriserede distributør, som de nødig ville afsløre, og Triple Jump fremgår af de i erklæringen nævnte bilag. Han har ikke haft kontakt til Ivan Genis eller Triple Jump. Han har muligvis haft kontakt til David Richard Tannor for at spørge efter oplysninger, og han har haft kontakt til Lothar Kausche med henblik på få ham til at give møde. Han har for nylig mødtes med Jean-Claude Hügli som led i forberedelsen af sagen.

Michael King har supplerende forklaret blandt andet, at MSK i øjeblikket ligger ret stille, fordi hans kunder på grund af sagen ikke vil købe sko af ham. Dette gælder i særlig grad Converse sko, selv om han stadig har adgang til at købe Converse sko af en autoriseret distributør inden for EU. Han har måttet lukke flere af sine virksomheder på grund af problemer med kunder og leverandører, men alle kreditorer blev betalt. Det kostede ham en del penge. Everlast Sportswear Ltd. mistede han 70-80.000 pund på. Hans priser er relativt lave, nok 5-6 euro billigere end Converse priser i Skandinavien, fordi han er alene om sin virksomhed og har lavere udgifter. Han antog, at det omtalte lager i Rotterdam var Converse og ikke Nikes varelager, idet det var fyldt med Converse sko.

Han var oprindeligt ikke bekendt med, hvem den oprindelige autoriserede leverandør var. Han fik skoene gennem Dieseel i Schweiz. I forbindelse med hovedforhandlingen i Sø- og Handelsretten pressede han Jean-Claude Hügli for, at hans advokat kunne få oplyst, hvem distributøren var, hvilket førte til Jean-Claude Hüglis mail af 16. juni 2014 til ham. Omkring 5 måneder efter hovedforhandlingen i Sø- og Handelsretten fik han af advokat Poul Hillier at vide, at Triple Jump på Cypern var den oprindelige leverandør af Converse skoene. Han prøvede flere gange at kontakte Milan Spasojevic fra Slovenien, der var direktør i Triple Jump, og fik til sidst bekræftet, at Triple Jump havde gjort forretninger med familien Hügli og selskabet Odlicen, men kunne ikke få yderligere oplysninger fra ham. Andri Papadopoulou, der er direktør i Triple Jump på Cypern, afviste at besvare spørgsmål om Triple Jump, da han ringede til hende. Derefter sendte han sin mail af 12. januar 2015 til hende. Han fik hverken svar på denne eller senere sine mails af 15. januar og 8. februar 2015. Han prøvede at få fat i hende igen, men forgæves, og kunne derefter se, at Triple Jump Cypern var forsvundet fra Triple Jump gruppens hjemmeside. Han ringede til hende

igen i sidste uge, men hun ville ikke tale om det, beklagede og sagde, hun måtte afbryde samtalen.

Han har aldrig afsendt leverancer af sko, uden at han havde modtaget den relevante dokumentation for skoene i form af fakturakæder. Nogle gange gik der imidlertid lang tid fra, aftalen blev indgået, til varerne kom. Han bestilte ikke specifikke sko, men blev typisk tilbudt leverancer, som han kunne sige ja eller nej til. Han fik ikke tilbudt og har ikke udbudt skoene som beskadigede varer, men der opereres generelt med en fejlmargen på 10 procent for leverancer. På tidspunktet for de omhandlede handler havde han kendt Jean-Claude Hügli i 30 år og stolede på ham. Jean-Claude Hügli ville ikke fortælle, hvem leverandøren var, men henviste til, at det var folk fra Slovenien, der var vanskelige at have med at gøre og som kunne gøre det besværligt for dem. Jean-Claude Hügli bekræftede først, hvem leverandøren var, efter han selv havde fundet ud at det. Det er ikke korrekt som anført i Jean-Claude Hügli's mail af 23. marts 2015, at Jean-Claude Hügli tidligere havde oplyst, hvem leverandøren var. Han ved, at Jean-Claude Hügli har været involveret i flere retssager siden 2006, men han har ikke diskuteret dem nærmere med Jean-Claude Hügli. Når Jean-Claude Hügli i sin mail omtaler de kendte risici i branchen, henviser han til situationer som denne sag. Han pressede forsat Jean-Claude Hügli for at få informationer. Den anonymiserede del af mailen vedrører formentlig vanskelighederne med at få de relevante oplysninger. Han havde ikke en skriftlig samarbejdsaftale eller en ordning med bankgaranti eller lignende med Jean-Claude Hügli eller Dieseel.

Han har arbejdet sammen med David Richard Tannor i 30 år. Tannor var bogholder for Allied Footwear, der for år tilbage lånte ham penge til at finansiere indkøb, og blev også bogholder for ham. Faktura nr. 3618 af 26. oktober 2009 fra Dieseel til MSK vedrører et salg af 11 vognladninger Converse sko til Tyskland fra forskellige distributører, der ønskede at nedbringe deres lagre, men ikke ønskede at sælge inden for deres egne områder. Converse anfægtede flere af vognladningerne. MSK eller Allied Footwear på MSK's vegne betalte alle leverancer fra Dieseel, hvilket også blev konstateret ved toldmyndighedernes gennemgang af hans regnskaber m.v. i vistnok 2014. Faktura nr. 3924 af 12. november 2012 fra Dieseel til MSK blev betalt ved bankoverførsel af 23. november 2012 fra Allied Footwear.

Efter hans opfattelse virker Triple Jump konstruktionen meget mistænkelig. Han frygter, at salg og indtægter ikke bliver opgivet til myndighederne, og efter han er blevet bekendt med personkredsen bag, frygter han for sin personlige sikkerhed.

Det kan godt passe, at der er fremlagt otte fakturakæder fra Triple Jump. Han så ikke den originale faktura nr. 567/2012 af 10. april 2012 fra Triple Jump på Cypren til Odlicen Han modtog ikke bekræftelser på leverancen, transporten eller betalingen heraf og har ikke set dokumentation herfor. Han så ikke den originale faktura nr. 12-1790 af 12. april 2012 fra Odlicen til Dieseel. Han modtog ikke bekræftelser på leverancen, transporten eller betalingen heraf og har ikke set dokumentation herfor. Faktura nr. 3890 af 25. april 2012 fra Dieseel til MSK er betalt. Dokumentation for betalingen findes i original i bogholderiet hos David Richard Tannor og kan let fremskaffes. Han ved ikke, om den originale faktura og betalingsdokumentationen er fremlagt. Han kan ikke forklare, hvorfor hans adresse er anført som modtageradresse på CMR-dokumentet af 29. maj 2012 fra Dieseel til MSK. Skoene blev ikke leveret til hans adresse. Han ved ikke, hvor skoene blev leveret, men de blev transporteret fra Rotterdam til kunderne i Danmark. Alle transaktioner foregår på samme måde som anført i CMR-dokumentet og det internationale fragtbrev af 30. maj 2012 om transport fra Rotterdam til Erik Petersen i Danmark. Han har ikke set nogen betalingstransaktioner fra Dieseel til Odlicen eller fra Odlicen til Triple Jump. Han ved ikke, om der er fremlagt en advokaterklæring vedrørende leverancen omhandlet af faktura nr. 1025/2012 af 15. august 2012 fra Triple Jump på Cypren til Odlicen men der foreligger en sådan for alle leverancer. Hans advokater indhentede altid relevant information. Han arrangerede et møde mellem sine leverandører og sine advokater, Paul Hillier og Gary Lux, og de drøftede leverandørkæden i enrum uden hans tilstedeværelse. Advokaterne var generelt tilfredse med oplysningerne.

Lothar Kausche har han kun haft kontakt til de seneste uger. Han var ikke bekendt med, at Kausche var ejer af Fairview, da han begyndte at gøre forretninger med Fairview. Han fik via Jean-Claude Hügli tilbudt varer gennem Fairview, da han ikke fik sko fra Dieseel, og gjorde derfor forretninger med Fairview. Han antog, at Jean-Claude Hügli stod bag Fairview i Irland. Han har først den 30. maj 2016 fået kendskab til afhøringen den 16. december 2015 af Lothar Kausche i den schweiziske sag om varemærkeforfalskninger. Han er enig i, at Dieseel eller Jean-Claude Hügli koordinerede det hele. Han har ikke hørt om en container fra Panalpina, der blev beslaglagt i Rotterdam, og har intet kendskab til denne. Han ved ikke, om han skulle have varer derfra.

Christian van der Mast var agent for ham i Tyskland og solgte sko fra MSK til Vertical mod provision. Han er bekendt med, at Vertical er involveret i retssager. Så vidt han ved, endte skoene fra Vertical i supermarkedet Real, der også har modtaget andre sko, som der er tvist om.

John Baier har supplerende forklaret blandt andet, at det første, Converse gør, når de modtager fotografier af sko fra testkøb, er at undersøge skoens 13-cifrede serienummer, der ses på labelen på pløsen, i Avery Dennison systemet via en app. Hvis nummeret findes i databasen, vises labelen på appen. Hvis nummeret ikke findes i databasen, er der en formodning for, at skoen er en forfalskning. Undersøgelsen suppleres af en fysisk undersøgelse, der omfatter 16 punkter, der undersøges. Der udarbejdes herefter en rapport.

John Baier demonstrerede appen og gennemgik de undersøgte sko. De væsentligste forskelle mellem de originale og de uoriginale sko er de tomme felter i labelen på de uoriginale sko samt forskelle i sålens struktur og fyldningen i bunden af skoen. Han undersøgte skoene igen i går og nåede til samme resultat. De undersøgte sko er ikke særlig gode forfalskninger.

Han er ikke bekendt med korrespondancen i 2008 fra Twin Dragons, der tidligere var Converses handelsselskab i Kina og stod for koordineringen mellem produktionsvirksomhederne i Kina. I anden halvdel af 2008 gik Converse over til at anvende et andet handelsselskab, China Technical Services. Skoene på de vedhæftede billeder fra mailen af 18. marts 2008 fra Harley He til blandt andre Leo Chang er ”premium quality” sko og dermed på et højere niveau end produktionerne omhandlet af sagen. Disse sko blev, så vidt han kan se på deres labels, produceret i 2008. Converse begyndte først at bruge Avery Dennison systemet i 2009. Læderbeklædningen på skoene på billederne vedhæftet Leo Changs mail af 7. april 2008 er dels for lang, da målene overskred standarden, og dels med ujævn kant og flosset. Han blev selv involveret i korrespondancen den 14. april 2008, hvor han var i Converses udviklingsafdeling, og gav udtryk for, at de pågældende sko burde klassificeres som B-grade, som dækker over sko med mindre kosmetiske defekter. Skoene er stadig salgbare, men sælges gennem outlet stores m.v. Skoene omfattet af denne sag er ikke B-grade sko. Ud fra korrespondancen om situationen på fabrikkerne i Kina lader det til, at Converses standarder i et vist omfang ikke blev fulgt. Det sker i alle større virksomheder. Mailen af 1. februar 2008 fra Phillippe Cronier om en stigning i mængde af returnerede sko til 38 pro-

cent vedrører problemer med lynlåsen, der ikke er omhandlet i Converse manual med standarder. Billedet vedhæftet Leo Changs mail af 2. juli 2008 er fra Converse Chuck Taylor All Star Manufacturing Standard, der er et strengt fortroligt dokument. Han ved ikke, hvor billedet stammer fra, eller hvordan MSK har fået fat i det. Der verserer strafferetlige undersøgelser i Frankrig i den anledning. Han blev først i går bekendt med Leo Changs mail af 15. oktober 2008 om, at Converse inspektører skulle have tilladt snyd på fabrikkerne i Kina.

Triple Jump er en autoriseret Converse forhandler, men han kender ikke til selskabsstrukturen i Triple Jump. Converse har ikke et lager i Rotterdam og lejer heller ikke et. Converse har et lager i Belgien sammen med Nike.

I de fleste tilfælde sendes der billeder til analyse, når der er mistanke om varemærkeforfalskning, men i nogle tilfælde modtager Converse selve skoen. Der er instrukser for, hvilke billeder der skal sendes, men normalt er de modtagne billeder tilstrækkelige til undersøgelsen. Ordlyden af hans erklæring af 12. oktober 2012 om sko testkøbt i Coop den 9. oktober 2012 tyder på, at Converse har modtaget selve skoen til undersøgelse, men han husker det ikke med sikkerhed. Han kan ikke forklare, hvorfor det er anført, at skoene blev sendt til undersøgelse, hvis der kun blev sendt billeder. Selv om numrene på skoens labels på billederne af to par sko testkøbt i Harald Nyborg den 5. oktober 2012 er forskellige fra numrene på billederne af de to par sko, der er omtalt i hans erklæring af 17. oktober 2012 om undersøgelse af de samme sko, er han sikker på rigtigheden af sin erklæring. Når han har afgivet erklæring om et par sko, er han sikker på, at det er de rigtige sko, han har udtalt sig om. Der er en række karakteristika, som de lægger vægt på ved sådanne undersøgelser, men de anfører ikke altid alle forskelle. Hvis der er noget markant, så som tape på undersiden af skoen, vil de normalt nævne det.

Han har afgivet en lang række erklæringer og har nok afgivet vidneforklaring i 20-30 retssager. Der verserer ikke sager mod ham som følge af hans erklæringer eller vidneforklaringer. Der har været en straffesag i Italien, men den blev droppet. De brugte samme app i 2012, som den han har demonstreret, men der sker løbende opdateringer. Den sidste var vist for nogle måneder siden. Alle Converse sko bliver fremstillet i henhold til fremstillingsordrer, og der udskrives samme antal labels som antallet af sko. Numrene dannes, når ordren modtages, og produktionen går i gang. De udskrevne labels registreres, og når der er sat labels på skoene, bliver dette også registreret. Hvis en sko bliver klassificeret som B-

grade, får den en ny label og bliver registreret som B-grade sko og vil fremgå som en ægte B-grade sko i appen. Registreringen af skoen og dens karakteristika er meget udførlig og kan ikke ændres senere.

Thomas Thybo har forklaret blandt andet, at han er kampagnechef hos Lidl Danmark, hvor han har været ansat siden 2009. I 2012 var han som indkøber ansvarlig for handlen med Erto Trading af de af sagen omfattede sko. Lidl havde ikke en juridisk afdeling, men en aftale med en ekstern advokat. Prisen på skoene var rettelig 349 kr. Lidl har højst 5-10 handler som denne om året, idet de normalt forhandler egne mærker. De har ikke standardiserede testspørgsmål, men han spurgte blandt andet til, om varerne var på lager, og om der var tale om en kendt leverandør. Ingen af svarene gav anledning til mistanke. I dag stiller de krav til advokaterklæringer, men hvis de havde brugt den advokaterklæring, de anvender nu, havde det ikke gjort nogen forskel for handlen. Ofte må de alligevel bruge den advokaterklæring, leverandøren kommer med. Deres advokat mente, at handlen var i orden, om end intet var sikkert, men anbefalede en skadesløshedserklæring, hvilket de fik. Handlen gik på plads, og de fik advokaterklæringen. Fakturakæder m.v., der går helt tilbage til den første leverandør, får man normalt ikke, idet den autoriserede distributør så bliver røbet. Han foretog sammenligning af vareprøverne med et par sko, han havde købt i Magasin, og alt så rigtigt ud. Der var ikke noget påfaldende ved skoene. Han undrede sig ikke over, at der ikke var anført noget om "textile" på labelene. Hverken prisen eller kæden af leverandører gav anledning til undren. Han blev tilbudt en række farver, som han valgte ud. Lidl havde ikke handlet med Erto Trading før, men sælgeren fra Erto Trading havde en fortid hos Sportsmaster, hvilket for ham understøttede troværdigheden. Han ved, at Fleggaard stiller krav om, at deres advokat ser hele fakturakæden, men det er ikke sædvanligt at bede om udførlige erklæringer eller om at se fakturakæden hele vejen tilbage til den oprindelige leverandør.

Erik Petersens bemærkning i mailen af 11. november 2010 om, at man kun fik All Star sko til 175 kr., hvis de var uoriginale, gav ham ikke anledning til mistanke. Generelt er det et led i forhandlingerne at prøve at presse prisen hver sin vej, og det er et almindeligt argument i prisforhandlingerne, at der er falske sko i omløb.

Lidl Danmark kendte ikke til, at Converse sko blev annonceret til salg på en Lidl hjemmeside i Tyskland. Det er ikke sikkert, at Lidl Danmark havde fået besked, hvis der havde

været problemer med den pågældende handel. De hører kun om problemer i andre lande, hvis det er problemer af international karakter.

Lidl har en gang tidligere i 2010 købt dele af et parallelimporteret parti Converse sko. De var ikke fra Erto Trading og gav ikke anledning til problemer. Han kan ikke sige, om eller hvilken omsætningsstigning et udbud af Converse sko giver. Det giver noget at have varemærker med i reklamer, men man kan ikke måle, hvor mange ekstra kunder det giver. Lidl havde i samme periode en række andre fødselsdagstilbud.

Karsten Hansen har supplerende forklaret blandt andet, at der ikke var forhold ved labelen, der gav anledning til mistanke. Han studsede ikke over, at der ikke var anført noget under ”textile”. Harald Nyborg er vant til fra deres egne leverandører i fjernøsten, at der kan være småfejl ved produkter. Harald Nyborg vidste ikke, hvor mange led skoene havde været igennem, og prisen gav ikke anledning til mistanke. Der var ikke noget påfaldende ved varesammensætningen. Harald Nyborgs praksis vedrørende køb af varemærker er uændret. Hvis der er tale om en kendt leverandør, og der foreligger en advokaterklæring, stilles der ikke yderligere krav. For 5 år siden opkøbte Harald Nyborg ofte parallelimporterede varer. Der var en del mærkevareproducenter, der ikke nødvendigvis ønskede deres produkter solgt i Harald Nyborg, men dette har ændret sig. Advokaterklæringen så helt sædvanlig ud. Den praksis, Fleggaard har oplyst at anvende, har han ikke tidligere hørt om, og han tror ikke, det er opnåeligt. Det er ikke sædvanligt at bede om at se fakturakæden hele vejen tilbage til den oprindelige leverandør. Per Rasmussen fra Converse gav dem den 22. august 2012 telefonisk alternativet mellem at standse salget eller hæve prisen, hvilket for ham indikerede, at varerne var gode nok. Han har et telefonnotat om, at han skulle kontakte Per Rasmussen fra Converse. Det var første gang, de købte Converse sko på denne måde. Skoene blev ikke præsenteret som defekte. Han vil ikke mene, at der har været kunder, der har byttet rundt på skoene i skotøjsæskerne. Det svinger, om mærkevarer trækker yderligere kunder til. Det var ikke tilfældet for Converse skoene. De testkøbte sko blev ikke scannet ved salget, men indtastet manuelt i overensstemmelse med nøje instrukser herom, idet varelageret ellers ikke ville passe. Det kan konstateres, at varelageret passede.

Gary Lux har supplerende forklaret blandt andet, at han specialiserede sig i varemærkeret i slutningen af 1980’erne og blev pensioneret i december 2015. Varemærkeindehaverne har en interesse i at sælge deres varer til højst mulige priser og søger følgelig at hindre parallelimport, ligesom de søger at identificere leverandørerne for at fratage dem deres licens. Han

underskrev som advokat for MSK en erklæring om fortrolighed i forhold til ikke at røbe navnene Triple Jump og Odlicen. Han afgav erklæringen over for Jean-Claude Hügli, der er identisk med Diseeel, og Odlicen. I forbindelse med advokaterklæringen besøgte han Triple Jumps hjemmeside og konstaterede, at Triple Jump var autoriserede forhandlere for Converse. Han besøgte også Converses hjemmeside. Han hæftede sig ikke ved mailadressen predrag.djolic@triple.jump.com på Triple Jumps hjemmeside, eller at mailadressen, som Andri Papadopoulou angiveligt brugte i juni 2014, var a.papadopoulou@triple-jump.org. Han så licensaftalen mellem Converse og Kesbo Sport, men husker ikke, hvem der udleverede den til ham. Han mener ikke, det var Michael King. Han kontaktede siden Odlicen efter anvisning fra Jean-Claude Hügli, der oplyste navn og telefonnummer på kontaktpersonen der.

Forud for hovedforhandlingen forsøgte han at kontakte Triple Jumps direktør Andri Papadopoulou. Han kontaktede også Jean-Claude Hügli herom og fik at vide, at Jean-Claude Hügli kunne arrangere kontakten, men at der ikke skulle være direkte kontakt mellem vidnet og Triple Jump. Alle inden for området for parallelimport er meget beskyttende over for deres leverandører, så det overraskede ham ikke. Mailen af 6. juni 2014 fra Triple Jumps direktør lod til at bekræfte det, han ønskede at få oplyst. Han besvarede mailen, men fik ikke lejlighed til at tale med Andri Papadopoulou, før han afgav forklaring i retten. Dagen efter fik han et telefonopkald fra advokat Jens Jakob Bugge, der oplyste, at han nærede bekymringer for ægtheden af mailadressen på mailen af 6. juni 2014. Vidnet kontaktede derfor den 20. juni 2014 Andri Papadopoulou telefonisk om mailen. Hun benægtede under samtalen ikke at have sendt mailen, men bad ham om at sende mailen til hende, hvorefter hun ville se på det og vende tilbage. Han sendte derfor sine mails af samme dato til hende. Senere samme dag modtog han mailen fra Andri Papadopoulou om, at mailen var falsk. Hans umiddelbare reaktion var at orientere retten, men han er siden kommet til at undre sig over ordlyden af hendes mail, og over at hun den 20. juni 2014 ikke umiddelbart kunne huske, at hun tilsyneladende ikke havde sendt den pågældende mail og påtegningen af 4. marts 2014 på erklæringen af 26. februar 2014 til ham. Han er endvidere kommet til at overveje, at han nok gik for vidt, da han gav udtryk for, at også erklæringen af 26. februar 2014 og påtegningen af 4. marts 2014 er falske. Konsekvenserne af at bryde en licensaftale med et firma som Converse vil være betydelige for et firma som Triple Jump. Så vidt han ved, er den pågældende mailadresse stadig i brug, og han undrer sig over, at han ikke efterfølgende har hørt fra Andri Papadopoulou.

Christina Kærgaard Snor har supplerende forklaret blandt andet, at hun fortsat er ansvarlig for indkøb af sko i Coop. De købte jævnligt parallelimporterede sko. Tillid til leverandører er et spørgsmål om historik, om at have handlet med dem før og om mavefornemmelse. Hun havde haft et fast samhandelsforhold til Erto Trading siden 2010 og havde kun haft positive erfaringer. Hun havde løbende, nærmest daglig kontakt til Erik Petersen. De havde før købt parallelimporterede Converse sko fra Erto uden problemer. Der blev underskrevet en handelsaftale, og hun fik garanti for, at hun ville få udleveret de relevante dokumenter, hvis der opstod tvist. Den omstændighed, at leverandøren også handlede med Sportsmaster, der er Converse forhandler, understøttede troværdigheden. Forløbet adskilte sig ikke fra et normalt parallelimportforløb. Prisen og antallet af sko undrede hende ikke, og hun følte ikke behov for at se skoene forinden. Hun ville ikke have hæftet sig ved, at "textile" ikke var anført på labelen. Det er ikke usædvanligt, at der er mindre fejl eller unøjagtigheder ved varer, når de indkøbes af supermarkeder. Man har normalt ikke mulighed for at se fakturakæder ved køb af mærkevarer, idet det vil afsløre leverandøren, der er autoriseret forhandler. Man spørger efter fakturakæden, men har også andre måder at sikre sig. Det er helt normalt, at hun har drøftelser med Coops juridiske direktør i sager om parallelimport, og at han presser på for at få flest mulige oplysninger. Ordlyden af advokaterklæringen undrede hende ikke, og hun mente, at hun kunne stole på en advokaterklæring. Skoene omhandlet af sagen er nok stadig salgbare, men ikke til samme pris. Skoene fra Erto ligger på lageret sammen med sko fra to andre Converse leverandører. Det er fortroligt, hvilke leverandører der er tale om, hvor mange sko der er tale om, og hvilken dokumentation hun modtog i den forbindelse. Skoene mærkes med stregkoder, men disse kan næppe bruges til at adskille skoene nu. Det samme gør sig gældende for farverne. Hun ved ikke, om der mangler et ord på labelen på alle sko fra Erto, eller der mangler ord på andre parallelimporterede sko på lageret. Der var tale om et assorteret parti af sko i et bredt udvalg af farver og størrelser. Skoene var ikke betegnet som defekte eller lignende. Hun har før købt sko på trods af råd fra deres juridiske afdeling. Det er hendes afgørelse, om skoene skal købes. Erklæringen af 28. marts 2012 fra Marco Bancala var eksempelvis ikke tilstrækkelig, da det ikke var en egentlig advokaterklæring, hvilket hun skrev i sin mail af 30. marts 2012 til Erik Petersen. De købte større partier i 2012 end i 2010 og 2011. De har nok købt 3 - 4.000 par sko om året i 2010 og 2011. Coop har fået transport i det krav, Erto Trading ApS måtte have mod MSK som følge af sagen.

Paul Hillier har supplerende forklaret blandt andet, at han har været praktiserende advokat i England i over 30 år. Han har ikke specifikt beskæftiget sig med parallelimport. Michael

King blev præsenteret for ham af en anden klient. Han har som advokat for MSK afgivet advokaterklæringen af 18. maj 2012, hvor han verificerede dokumentationen for en leverance for MSK. Michael King tog ham med til Schweiz, hvor han af Kings leverandør fik forevist dokumentation for leverandørkæden, som han ikke måtte vise til King, idet leverandøren ville holde sin leverandør hemmelig. Han formulerede indholdet, som han gjorde, ”an audit trail leading back to a Company, which I understand is an authorised and approved distributor” som en advokats valg af forbehold. Han var ikke var i tvivl om boniteten af Kings leverandører, eller om at de papirer, han fik forevist, udgjorde en fakturakæde tilbage til den oprindelige leverandør. Han kendte imidlertid ikke til boniteten af leverandørens leverandører og havde ikke skaffet nogen selvstændig dokumentation for, at der var tale om en autoriseret forhandler, og han ville ikke tages til indtægt for noget, han ikke kunne stå inde for. Han besøgte leverandøren Triple Jumps hjemmeside, før han afgav erklæringen. Han hæftede sig ikke ved mailadressen. Han besøgte også Converse's hjemmeside. Han afgav ikke nogen skriftlig erklæring om fortrolighed. Han videresendte senere den ikke-anonymiserede dokumentation i forbindelse med sagen. Ved senere handler modtog han dokumentation pr. mail., før han afgav erklæringer. Han havde ikke til opgave at påse dokumentation for betaling af fakturakæden eller transport af varerne og så ikke sådan dokumentation. Han har ikke haft mere end et møde med Jean-Claude Hügli og husker ikke datoen. Han var bekendt med, at der er retslige tvister i forhold til Jean-Claude Hügli. Han mener ikke at have været i kontakt med Lothar Kausche.

Jean-Claude Hügli har forklaret blandt andet, at han er handelsuddannet og siden 1960'erne har arbejdet med handel hos en række større firmaer. Han var til stede i København i forbindelse med hovedforhandlingen i Sø- og Handelsretten, men blev af Michael King bedt om ikke at afgive forklaring. Han etablerede eget firma i 1987. I 1988 arbejdede han for Converse i Schweiz, og siden, vist i 1989, blev hans firma autoriseret enedistributør for Converse i Østrig. Den gang brugte Converse ikke licenstagere, men distributører, der købte varer hos Converse. I 1992 opsagde Converse distributøraftalen med øjeblikkelig virkning, fordi han havde solgt varer til kunder i Tyskland, hvilket den tyske distributør klagede til Converse over. Han har kendt Michael King, som han har stor tillid til, siden 1988 eller 1989. Michael King arbejdede på dette tidspunkt også sammen med Converse, og de mødtes i den forbindelse flere gange. Dieseel blev stiftet i 1981, og han erhvervede selskabet i 1987 eller 1988. Dieseel importerer mode- og sportstøj og sko. Der er tale om både import, parallelimport og autoriserede forhandleraftaler for flere større producenter.

Han kender til en anden distributør for Converse i Slovenien ved navn Slobotnik, som han handlede med frem til 2006 eller 2007, hvor Slobotniks aftale blev opsagt på grund af parallelimport. I begyndelsen af 2007 kom han i kontakt med den distributør for Converse, Triple Jump, som havde overtaget distributørrettighederne efter Slobotnik i Slovenien. Det var grunden til, at firmaet Odlicen blev etableret der. Han blev kontaktet af personer, der vist var fra Serbien, og som oplyste, at Triple Jump i Slovenien ønskede at handle med hans firma for at undgå at sælge uden for sit område. Formålet med Odlicen var at drive handel med varer fra Triple Jump. Lothar Kausche blev direktør i Odlicen i 2010 eller 2011, men Kausche traf ikke beslutningerne. Alle beslutninger blev truffet af ham, og al handel gik gennem Dieseel. Han fik fra Triple Jump at vide, at handlen ville foregå via en del af Triple Jump på Cypern, der var autoriseret distributør for Converse. Varerne skulle komme fra Slovenien, men fakturaerne skulle komme fra Cypern, som betalingerne også skulle sendes til.

I 2007 var de første leverancer klar, og han sendte penge fra Schweiz direkte til Cypern. Faktura nr. 86/2007 af 27. marts 2007 og nr. 120/2007 af 16. april 2007 fra Triple Jump på Cypern til Odlicen, der også er omtalt i erklæringen fra august 2015 fra Nicos Konnaris, vedrører de to salg fra Triple Jump til Odlicen i 2007. Varerne blev sendt til Ljubljana og derfra til Odlicen. Pengene skulle sendes til Cypern. Han blev senere kontaktet af de samme folk om, at pengene, hvis han ville fortsætte forretningerne, skulle indsættes på en anden konto, og der skulle ikke sælges så mange varer til Odlicen for at undgå, at Converse rejste spørgsmål om handlen med Odlicen ved en kontrol. Converse havde adgang til Triple Jumps bogholderi og ret til at gennemgå dette. Det følger af aftalerne med distributørerne. Han kendte ikke Andri Papadopoulou og har ikke haft kontakt med folkene på Cypern. Al kontakt foregik via folkene i Serbien. Han antager, at firmaet på Cypern kun var involveret af skattemæssige årsager. Han købte gennem årene store mængder Converse sko. Han vil tro, at han mellem 2007 og 2013 købte i gennemsnit 120-150.000 par sko pr. år og måske 200.000 par sko på et godt år. Converse producerer meget store mængder sko, der bestilles gennem producenterne. I Kina brugte Converse Twin Dragons og senere China Technical Services. Han bestilte via Triple Jump i Serbien og fik sine varer, men han fik ikke oplyst, hvordan varerne blev skaffet. Han ved, at særligt fabrikkerne i Kina prøver at gøre alle de forretninger, de kan, eventuelt via stråmænd, og de bruger folk fra forskellige producenter og brands til at dække disse forretninger. Han kender ikke Avery Dennisons database, men ved, at det er et specielt udviklet system, der er meget svært at forfalske. Der anvendes også labels af en særlig type med en særlig skrifttype. I en tvist mellem Converse

og Dieseel i Frankrig blev der udpeget en sagkyndig, og den sagkyndige konkluderede, at der var ægte labels på sko, der ifølge databasen var falske, og at skoene var autentiske, modsat hvad Converse sagde. Han antager, at sammenhængen kan være, at autoriserede Converse fabrikker producerer ekstra sko, der reelt er ægte, men ikke registreres i databasen.

Faktura nr. 789/2012 af 4. juni 2012 fra Triple Jump på Cypern til Odlicen vedrører salg af Converse sko. Skoene var ikke i Ljubljana. De fik dem altid overleveret i Rotterdam. Der var altid tale om sko af blandede farver. I EU sælges der flest sko med hele numre, idet det er det, kunderne og dermed detailbranchen foretrækker. Faktura nr. 12-1841 af 7. juni 2012 fra Odlicen til Dieseel vedrører de samme sko. Skoene var fortsat ikke i Ljubljana, men i Rotterdam. Han ved ikke, hvor Converses lager var. Converse havde licenstagere i en række lande, der hver havde eget lager. Faktura nr. 3903 af 11. juni 2012 fra Dieseel til MSK vedrører de samme sko. Michael King betalte ham for skoene. Ellers ville han ikke have afsendt dem. Normalt skete betalingen ved et depositum og senere betaling af resten. Også ved køb af Converse sko hos autoriserede forhandlere forekommer det, at der mangler ord på labels.

På faktura nr. 567/2012 af 10. april 2012 fra Triple Jump på Cypern til Odlicen fremgår samme bankkonto som på andre fakturaer, men Odlicen har ikke betalt til den anførte konto efter 2007. Derefter fik han fra gang til gang instruktioner om, hvilke konti han skulle overføre pengene til. Han fik papirerne og instrukserne fra Serbien fra en Damir Dokic, der havde en assistent ved navn Drago. Han betalte til de konti, han fik anvist, og modtog varerne. Han inspicerede af og til varerne, men husker ikke, hvilke ladninger han inspicerede. Normalt fandt det sted ved leveringen i Rotterdam havn. Det kan godt have været på adressen anført på CMR-dokumentet af 29. maj 2012. Skoene blev ikke solgt som B-grade sko. Han har ikke modtaget skriftlig bekræftelse på, at der var tale om en ægte faktura.

Han kan bekræfte sin forklaring afgivet den 16. september 2014 i den hollandske forbuds-sag om, at han ikke kender noget til en praksis, hvorved fabrikker i Asien fremstiller større mængder Converse sko end bestilt, så de siden kan sende originale Converse sko på markedet uden Converses vidende. Han har svært ved at tro det, idet der går Converse inspektører rundt på fabrikkerne, og de ville derfor være nødt til at være involveret i en sådan praksis. Der er så meget kontrol på fabrikkerne, at Converse må have været bekendt med,

hvad der foregik. Hvis der er flere sko på markedet, end der skal være, kan det reelt kun være med Converse vidende.

Han modtog korrespondancen fra 2008 mellem medarbejderne tilknyttet Converse fabrikker i Kina fra folk, han kendte i Hong Kong, der arbejdede for Twin Dragons og Converse. De samme bilag har været fremlagt i andre sager i Tyskland og Frankrig. I Frankrig har Converse politianmeldt ham for uretmæssigt at have sat sig i besiddelse af papirerne, eventuelt ved tyveri, men efter en afhøring hos statsadvokaten blev sagen lukket. Converse påklagede afgørelsen, og sagen blev genåbnet. Han har haft en række tvister med Converse. Især i Frankrig har der været en række sager. En sag blev afsluttet ved Cour de Cassation sidste år, hvor han fik medhold. Sagen vedrørte en vognladning med 12.000 sko, der blev stoppet i en rutinekontrol. Da det blev konstateret, at der var tale om Converse sko, blev Converse kontaktet, og skoene beslaglagt som falske på baggrund af Converse udsagn. Der blev udmeldt en sagkyndig, der konkluderede, at skoene var ægte. John Baier havde erklæret, at alle skoene var falske, men Cour de Cassation nåede til et andet resultat og nåede også frem til, at Converse udøvede markedsforvridning. Han fik sine sko udleveret, Converse blev politianmeldt, og han har i den nu verserende sag status som forurettet. Han har haft en tilsvarende sag i Marseille, som han vandt, men har også haft sager, han har tabt, blandt andet i Italien og Tyskland. I 2009 havde han en sag i Østrig, hvor skoene også blev erklæret for falske efter opslag i databasen, men en sagkyndig undersøgelse nåede frem til, at skoene var ægte.

Modtagepapiret af 10. juni 2013 vedrører en forsendelse fra Australien til Fairview Trading i Irland med Dieseel som part, der skal underrettes. Han kontrollerer både Dieseel og Fairview Trading. Dokumentet er udstedt i juni 2013, men vedrører en forsendelse i juni 2012, hvilket undrer ham. Forsendelsen havde ikke noget med hans firmaer at gøre og var ikke bestilt af hans firmaer, hvilket han og den reelle kunde meddelte Panalpina allerede før, varerne blev afsendt. Converse rejste siden sag mod kunden i Singapore, hvor kunden blev dømt. Kunden forklarede i retssagen, at hverken Fairview Trading eller Dieseel havde noget med forsendelsen at gøre. Hverken Dieseel eller Fairview var involveret i den sag. Siden politianmeldte Converse ham i Schweiz uden at oplyse om sagen fra Singapore, og han blev afhørt. Sagen efterforskes fortsat.

Den risiko, han omtaler i sin mail af 23. marts 2015 til Michael King, henviser til, at ved handel på markedet for parallelimport, hvor ikke alt foregår lovligt, er kampen hård. Alle

vil være med, når det går godt, fordi der er så mange penge i det, men når der opstår problemer, ønsker ingen at være med. Michael King ved, at der ved salg af parallelimporterede varer til supermarkeds kæder kan blive tale om for lave priser, hvorefter Converse går til angreb. Hvis varerne bliver solgt til priser, der ligger i nærheden af listepriisen, sker der ikke noget. Han og Michael King havde ikke nogen samarbejdsaftale. Deres forhold var tillidsfuldt. Han udleverede licensaftalen mellem Converse og Kesbo, oversigten over Converses forhandlere og Converses packing manual til Michael King, men han husker ikke hvornår. Der blev indgået fortrolighedsaftaler med Michael Kings advokater, som både Paul Hillier og Gary Lux underskrev. Jens Jakob Bugge underskrev ikke nogen fortrolighedsaftale. Paul Hillier har været på hans kontor i Schweiz for at gennemgå dokumenter, men han husker ikke tidspunktet. Det har nok været i 2010 eller 2011. Gary Lux har også besøgt hans kontor, og det har nok været i 2012. Han kan kende mailadressen triple-jump.org i mailen 6. juni 2014 til Gary Lux fra Andri Papadopoulou, men har ikke selv korresponderet med nogen på mailadressen. Han ved ikke, hvem den tilhører. Han skrev med Damir Dokic direkte på dennes mailadresse.

Erik Petersen har supplerende forklaret blandt andet, at han arbejder med handel. Han er ikke i øjeblikket i parallelimportbranchen og har ikke handel med Coop i dag. Erto Trading ApS er blevet tvangsopløst, hvilket hænger sammen med denne sag. Hverken han eller Erto Trading ApS har tidligere været involveret i sager om varemærkefalsk. En sag om varemærkefalsk mod ham ville have ødelagt hans samarbejde med Coop. Han har blandt andet været indehaver af Sportsmaster i Haderslev med 4-5 andre i 12 år til december 2008, hvor han solgte sin andel. Sportsmaster er autoriseret Converse forhandler, og han har et indgående kendskab til Converse sko. Fra 2010 til 2012 solgte han blandt andet Converse sko, men også andre varemærker, til Coop ved Christina Snor. I 2010 og 2011 solgte han 1-2 mindre partier. De havde et godt og tillidsfuldt samarbejde og var tit i kontakt. Christina var ordentlig og omhyggelig. Christina spurgte til fakturakæder, hvilket hun ikke fik. Han henviste i stedet til advokaterklæringer. Det er almindeligt, at der bliver spurgt efter fakturakæder ved parallelimport, og det blev der også ved tidligere handler, selv om svaret generelt var nej. Der bliver solgt mange parallelimporterede Converse sko og tit i større partier. Der var ikke tale om beskadigede eller B-grade sko. Der var ikke noget udsædvanligt ved antallet, farverne, mængden eller fordelingen. Han så ikke skoene, før Erto Trading ApS købte dem. Han havde ikke grund til andet end at stole på sin leverandør. De pakkede skoene om, før de solgte dem til Coop, og i den forbindelse havde han fat i skoene og æskerne. Der var ikke noget, der gav anledning til mistanke. Skoene så ud

som dem, han solgte i Sportsmaster. Han hæftede sig ikke ved, i hvilket omfang der var tekster på skoene, og bed ikke mærke i, at der ikke var anført textile under lining. Manglende tekst er for ham at se et spørgsmål om små skønhedsfejl. Det var ikke ualmindeligt, at der var små forskelle på de sko fra Converse, som han solgte i Sportsmaster, og der kunne være forskelle i forhold til labels på den enkelte sko.

Hans samarbejdspartner Ivan Genis henviste ham til Michael King. Michael King havde været på markedet i mange år. De havde et møde, hvor de havde en god dialog. Han spurgte til fakturakæder hos Michael King, men fik dem ikke. I stedet fik han en advokaterklæring, hvilket som sagt er helt sædvanligt. Prisen var lavere på grund af mængden og svarede til, hvad han kender til fra branchen. Reaktionen fra Converse kom ikke ved den første ladning, der blev solgt hos Kquickly til sædvanlig pris, vist 399 kr., men da **Fakta** solgte skoene til lavere priser, kom reaktionen fra Converse. Han har stadig en fod indenfor i sportsbranchen, men der har ham bekendt ikke været parallelimport af Converse sko siden 2012 som følge af denne sag. Erto Trading har transporteret det krav, Erto Trading måtte have mod MSK til Coop.

Hans bemærkning om uoriginale sko i mailen af 11. november 2010 til Thomas Thybo var en kvik bemærkning som led i almindelig forhandlingsteknik. Han kendte ikke noget til, at der var uægte sko på markedet.

Michalis Loizou har forklaret blandt andet, at han er revisor og har arbejdet med revision og bogføring i 25 år blandt andet hos KPMG og BDO og siden 2008 hos A. Neocleous Trust Company Ltd. som chef for selskabets klientbogholderiafdeling. De har et søsterfirma, Andreas Neocleous, der er et af Cyperns største og mest ansete advokatfirmaer. Androulla Papadopoulou er direktør for selskabsafdelingen i Andreas Neocleous, hvor hun har været ansat i 30 år. Firmaet har Triple Jump på Cypern som kunde, men ikke de øvrige selskaber i Triple Jump gruppen. De modtager fakturaer til og fra Triple Jump, bankoplysninger og regnskabsoplysninger og står for bogholderiet. Triple Jump forhandler Converse sko i henhold til en licensaftale for Slovenien, Kroatien, Serbien, Montenegro, Makedonien, Bosnien-Herzegovina, Albanien og Ungarn. Så vidt han ved, har Triple Jump ingen ansatte. De to direktører hos A. Neocleous, Androulla Papadopoulou og Iliana Giannakou Hadjisavva, står for papirerne i Triple Jump Ltd.. De befinder sig i samme bygning som hans arbejdsplads, og han har kontakt med dem flere gange om ugen. Den 29. oktober

2010 fratrådte Milan Spasojevic som direktør i Triple Jump, og Androulla Papadopoulou blev direktør.

Han kan vedstå sin erklæring af 12. april 2016 om fakturaerne. Han har undersøgt A. Neocleous' fysiske og elektroniske arkiver for Triple Jump for at se, om de omhandlede fakturaer fremgår af deres bogholderi. Det er ikke tilfældet. Odlicen fremgår som anført kun af to transaktioner med Triple Jump i 2007.

Han har set mailen af 6. juni 2014 til Gary Lux før. Mailadressen har ikke været anvendt af Triple Jump, hvilket finansdirektøren og en højtstående medarbejder hos Triple Jump igen har bekræftet så sent som i går. Han har endvidere, også så sent som i går, fået undersøgt mailadressen via et website ved navn who-is og derved fået oplyst, at domænet blev oprettet i Schweiz af en Remy Haussner en dag før, mailen blev sendt, og udløb et år senere. Han har fået oplyst, at Androulla Papadopoulou har talt i telefon med advokat Gary Lux.

Procedure

Parterne har for landsretten i det væsentlige gentaget deres anbringender for Sø- og Handelsretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

MSK har tilsluttet sig Coop, Harald Nyborg og Lidl's anbringender over for Converse og har yderligere gjort gældende navnlig, at Converse har bevisbyrden for, at skoene ikke er bragt på markedet i EU med Converses samtykke, idet MSK har løftet sin bevisbyrde for, at der er risiko for markedsopdeling. Converse markedsfører således sine sko via eneforhandling og har tidligere opsagt distributører, som har handlet uden for nettet m.v. Når en parallelimportør som MSK under anken fremlægger dokumenter, der viser, hvem der er den autoriserede distributør, påhviler det så meget desto mere Converse at bevise, at skoene ikke stammer fra denne. En erklæring fra en bogholderimedarbejder i A. Neocleous Trust Company løfter ikke bevisbyrden for, at fakturaerne er falske, eller at skoene ikke er bragt på markedet i EU af Triple Jump. Der har uomtvistet været samhandel mellem Triple Jump Ltd. og Odlicen Sport i 2007, hvilket understøtter MSK's påstand om, at Triple Jump står bag leverancerne. De helt særlige forhold ved Triple Jump koncernen og Triple Jump Ltd., herunder persongalleriet omkring denne autoriserede distributør og licenstagere, taler for, at gruppen også efter 2007 har solgt Converse sko til Odlicen Sport. MSK har med de fremlagte beviser sandsynliggjort, at skoene er bragt på markedet af Converse eller med Converses samtykke.

Det er endvidere en følge heraf, at skoene ikke kan betragtes som varemærkeforfalskede, hvilket Converse har bevisbyrden for. Converses påstandes og bevisers styrke og værdi er substantielt svækket som følge af Converses forudgående adfærd, herunder John Baiers bevidst urigtige, fejlbehæftede og utilstrækkelige erklæringer og Converses manglende besvarelse af provokationer. Det må af retssikkerhedsmæssige hensyn og af hensyn til varernes fri bevægelighed ikke være sådan, at en varemærkeindehaver blot under brug af dubiøse og/eller ikke verificerbare erklæringer og vidneforklaringer kan løfte beviset for, at markedsførte produkter er varemærkeforfalskede. Converses manglende fremlæggelse af disse beviser medfører, at Converse ikke har løftet beviset for varemærkefalsk. Avery Dennison koden, Converses vidners erklæringer og forklaringer herom samt demonstrationer i retten, er ikke et tilstrækkeligt bevis for varemærkefalsk. Det forhold, at der måtte være enkelte afvigelser mellem sko udvalgt af Converse og de omtvistede sko, er ikke i sig selv en indikation af endside bevis for, at skoene er varemærkeforfalskede. Disse afvigelser er også irrelevante som følge af Converses manglende fremlæggelse af relevant dokumentation omkring skoene. Converse kan under de foreliggende omstændigheder heller ikke hindre omsætningen af de omtvistede sko, selv om disse måtte være produceret på en af Converses fabrikker uden Converses direkte viden.

Converse har ved sin adfærd og sine udtalelser handlet i strid med markedsføringslovens § 1 og § 3, stk. 2, og herved pådraget sig erstatningsansvar over for MSK, jf. markedsføringslovens § 20, stk. 2. Converses retsstridige handlinger har påført MSK et betydeligt tab, idet det ikke har været muligt at fortsætte handlen med parallelimporterede Converse sko. Converse er endvidere forpligtet til at foretage offentliggørelse m.v. Hvis landsretten måtte nå frem til, at skoene enten er varemærkeforfalskede eller vareægte, men bragt på markedet i EU uden Converses samtykke, har MSK ikke handlet ansvarspådragende. MSK har udvist alle relevante og sædvanlige bestræbelser på at sikre, at der er tale om sko, som lovligt kan markedsføres i EU. Der er under alle omstændigheder ikke grundlag for at pålægge MSK en offentliggørelse som påstået, hvilket også vil være uproportionalt. Det bemærkes, at MSK ikke har nogen hjemmeside.

Converse har yderligere gjort gældende navnlig, at varemærkerne på Converse skoene nyder en udvidet beskyttelse omfattet af varemærkelovens § 2, stk. 1, nr. 2. Skoene blev primært købt af Coop, Lidl og Harald Nyborg til brug for reklame og blev solgt i store mængder for at trække forbrugerne til supermarkederne for også at sælge andre varer. MSK,

Coop, Lidl og Harald Nyborg har bevisbyrden for, at skoene blev ført ind på markedet i EU med samtykke fra Converse, og har søgt at bevise dette med fremlæggelse af erklæringer om en ubrudt kæde af fakturaer, pakkelister fra en autoriseret europæisk Converse forhandler og fakturakæder. For at løfte bevisbyrden skal beskrivelsen af hvert par sko i fakturaer og pakkelister fremstå entydig og ikke generisk, hvilket ikke er opfyldt i pakkellisterne. Fakturaerne og pakkellisterne, der skulle have deres oprindelse fra en Converse forhandler, har efter fremlæggelse i ikke-anonymiseret form vist sig at være forfalskede, ligesom underskrifter, stempler og mailadresse fundet i dokumenter, der var grundlag for erklæringerne. Der findes således intet bevis på en ubrudt kæde af fakturaer og ingen dokumentation for et samtykke fra Converse. Tværtimod har Converse dokumenteret, at forhandleren Triple Jump Ltd. aldrig deltog i transaktionerne.

Converse har tilbudt at medvirke til en blindtests for landsretten på sko, der ikke er blevet testet før, men et sådant bevis er ikke efterspurgt. Avery Dennison kodesystemet er et egnet værktøj til afgørelse af, om et produkt er forfalsket, og bør kunne anvendes som eneste bevismiddel. Herudover er det fastslået gennem vidneforklaringer, at der findes variationer i materiale og elementer i originale Converse sko afhængig af, hvilken fabrik der har produceret dem, og hvornår de er produceret, hvilket yderligere underbygger, at der er tale om varemærkeforfalskede sko.

Det er ved erklæringer og forklaringer bevist, at Converse Scandinavia A/S aldrig har bestilt sko af pågældende design eller med distributionskode Y22 i den pågældende periode, hvilket også understøttes af MSK's egne informationer fra Jean-Claude Hügli om salget af sko med den skandinaviske distributionskode. Ydermere bekræfter erklæringen fra den kinesiske fabrik, at fabrikken ikke har produceret disse sko på det angivne tidspunkt. Jean-Claude Hügli har tidligere forklaret, at han finder det vanskeligt at tro, at Converse fabrikker i Asien skulle fremstille større mængder sko, end der er bestilt. Erklæringen fra fabrikken 7Z understøttes således af MSK's egen leverandør, og Converse har således bevist, at Converse har fuld kontrol over produktionen på sine fabrikker.

Converse har ikke fremlagt uddrag af sin Product Authenticity rapport, produktionsmanual eller historiske database, da disse oplysninger betragtes som meget følsomme forretningshemmeligheder. Ingen af parterne har foretaget syn og skøn, og landsrettens egen undersøgelse af skoene er det rigtige og tilstrækkelige redskab i en sådan vurdering.

MSK har handlet med mærkevarer tidligere og er bekendt med risikoen herved. MSK har haft et mangeårigt personligt og forretningsmæssigt forhold med leverandøren Dieseel AG og Jean-Claude Hügli og dennes søn, som var MSK's eneste leverandør af Converse sko. En række af MSK's samhandelspartnere har været involveret i retssager i Europa om varemærkeforfalskede produkter af Nike og Converse sko, hvilket må være kommet til MSK's kendskab. En etableret forretningsforbindelse mellem Dieseel og Triple Jump har ikke eksisteret og er ikke blevet bevist af MSK, der har frafaldet vidner fra Triple Jump. Alle fakturaer og pakkelister fra Triple Jump fremlagt af MSK har vist sig at være falske. Betalingsstrømmen svarer ikke til de fremlagte fakturaer fra Dieseel, og det er tvivlsomt, om MSK har betalt til Dieseel eller øvrige leverandører. MSK anmodede ikke om eller modtog en ubrudt kæde af fakturaer samt pakkelister og modtog heller ikke en erklæring fra egen advokat før efter købet af de store partier af sko. MSK forsynede ikke sine advokater med de nødvendige oplysninger om handlen med Converse sko og har heller ikke sat spørgsmålstegn ved den generelle karakter og uklare formulering af erklæringerne. MSK har som minimum handlet groft uagtsomt.

Converse har ret til vederlag samt yderligere erstatning, som opgjort for Sø- og Handelsretten. Kravet om erstatning for tabt fortjeneste er baseret på tal fra 2013 til 2016 og er bekræftet af selskabets revisorer. Geografisk er det danske marked især hårdt ramt af fordelingen af de pågældende sko i Skandinavien, men også Sverige og Norge er blevet påvirket af MSK's salg. I Finland, hvor MSK ikke distribuerede skoene, skete der en stigning i salget i samme periode. MSK har forhøjet sin påstand for landsretten med en simpel henvisning til en beregning præsenteret for Sø- og Handelsretten. MSK solgte Converse sko på det danske marked i 2012 og 2013 og blev først afskåret fra at sælge varemærkeforfalskede sko fra den 15. oktober 2014. MSK er ikke på noget tidspunkt blevet afskåret fra at sælge originale Converse sko, der på lovlig vis bringes ind i EU.. MSK har ikke underbygget et muligt salg eller en efterspørgsel efter dommen ved tilbud, vurderinger fra tidligere købere eller andre. Hvis der skal betales et beløb til MSK, skal alene tallene for Danmark anvendes, og højst et manglende salg på 25.000-50.000 par sko kan indgå i beregningen.

Coop har tilsluttet sig MSK, Harald Nyborg og Lidl's anbringender over for Converse og har yderligere gjort gældende navnlig, at Converse sko er et standardprodukt, der er helt sædvanligt at parallelimportere. Det ville ødelægge detailhandlens muligheder for lovlig parallelimport, hvis en detailhandler blev pålagt at se fakturakæden tilbage fra fabrikken eller en autoriseret distributør. Ved parallelimport er det derfor både normalt og naturligt at

gøre brug af sælgerindeståelser og advokaterklæringer. Det er derimod hverken normalt eller muligt for en detailhandler at forholde sig til andre end sin direkte aftalepart. Converse har med held søgt dels at få begrænset parallelimporten til Danmark af Converse sko, dels at få fundet det led i distributionskæde, der gjorde det muligt at sælge sko i supermarkeder til en billig pris til gavn for konkurrencen og forbrugerne. De sko, som Coop har købt og solgt i sagen, er bragt retmæssigt i omsætning inden for EU. Converse har bevisbyrden for det modsatte. Ensidigt indhentede erklæringer fra Converse og undersøgelser foretaget af Converse selv, Avery Dennison eller andre betalte samarbejdspartnere, uden at Coop eller de øvrige parter i sagen har haft mulighed for at medvirke til undersøgelserne eller blot få indsigt i forløbet herom, er uden bevisværdi. Selv hvis Converse havde ført bevis for, at skoene ikke var bragt i omsætning inden for EU med Converses samtykke, var der ikke grundlag for et betalingskrav mod Coop, da Coop var i god tro. Converses krav bestrides og er udokumenteret. Beslaglæggelsen af sko hos Coop har også omfattet sko, der ikke er købt hos Erto, og hvis ægthed ikke er bestridt, og allerede som følge heraf kan destruktionskrav ikke komme på tale og slet ikke i form af en anerkendelsespåstand. Offentliggørelse af en domskonklusion om forhold tilbage i 2012 er meningsløst og uproportionalt. Converses påstand 2 bør ikke tillades fremsat og er for bred og uklar.

Harald Nyborg og Lidl har tilsluttet sig MSK og Coops anbringender over for Converse og har yderligere gjort gældende navnlig, at Sø- og Handelsretten med rette har fastslået, at det er særdeles vanskeligt at se forskel på de foreviste originale sko og de påståede varemærkeforfalskede sko, hvilket ikke gøres nemmere af, at de originale sko ikke ser helt ens ud. Converse kunne uden skadevirkning have fremlagt uddrag af enten Converses Product Authenticity Report, produktionsmanual eller historiske database. Converse ønskede ikke at medvirke til en blindtest for Sø- og Handelsretten og modsatte sig syn og skøn og har herved afskåret sig fra at påvise, på hvilke punkter de testkøbte sko måtte afvige fra de krav, Converse stiller til en original sko. Converses Avery Dennison kodesystem er kun blevet demonstreret på sko, som Converse selv har udvalgt, og udgør under disse omstændigheder ikke et tilstrækkeligt bevismiddel. Converse har ikke ført bevis for, at de sko, som Harald Nyborg og Lidl har markedsført, ikke findes i Avery Dennison databasen. Converse foretog den 16. august 2012 testkøb af to par hvide Converse sko hos Harald Nyborg, men fotografierne af de testkøbte sko viser en hvid og en grå sko. Converse foretog den 23. september 2012 testkøb af tre par Converse sko i farverne lilla, navy og rød hos Lidl, men fotografierne af de testkøbte sko viser en sort eller grå og en hvid sko. Der er således foretaget analyse af andre end de testkøbte sko. Det bestrides derfor, at de sko, som Converse

har indkøbt, svarer til de undersøgte, og at undersøgelsen af skoene i øvrigt er foretaget på en betryggende måde af en fagligt kvalificeret person. På denne baggrund foreligger der ingen dokumentation for, at de af Harald Nyborg og Lidl markedsførte sko er varemærkeforfalskede. Converse har ikke for landsretten ført beviser, som kan føre til, at landsretten bør betragte spørgsmålet om god tro anderledes end Sø- og Handelsretten. Converse har anført, at en almindelig undersøgelse af skoene ville have vist, at skoenes label manglede ordet ”textile” ved siden af ”lining”, hvilket afveg fra de originale sko.

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen angår i første række, om de All Star Chuck Taylor sko, som er markedsført og solgt af MSK, Coop, Harald Nyborg og Lidl, er varemærkeforfalskede eller er fremstillet og importeret til EU med samtykke fra Converse.

Converse har til støtte for, at de omhandlede sko er varemærkeforfalskede, navnlig henvist de erklæringer, som John Baier, global direktør for varemærkebeskyttelse hos Converse, har afgivet vedrørende de sko, som Converse har foretaget testkøb af, og som er blevet uddybet ved John Baiers forklaringer for Sø- og Handelsretten og for landsretten.

Efter bevisførelsen findes der imidlertid i flere tilfælde ikke at være tilstrækkelig sikkerhed for, at de sko, som Converse har undersøgt, og som i erklæringerne er angivet at hidrøre fra forskellige testkøb i Danmark, reelt kan relateres til de anførte testkøb. Landsretten lægger herved navnlig vægt på de uoverensstemmelser med hensyn til skofarve, labels m.v., der er konstateret i relation til de sko, som efter det oplyste er testkøbt hos Harald Nyborg henholdsvis den 16. august 2012 og den 5. oktober 2012 og i Lidl den 23. september 2012. Efter de foreliggende oplysninger må det endvidere lægges til grund, at Converses undersøgelser i alle tilfælde er foretaget på grundlag af fotografier af de testkøbte sko, uanset at det i de fremlagte erklæringer er anført: ”The shoes in question, ... were sent to Converse Footwear Technical Services for examination and analysis ...”.

På denne baggrund findes der at være rejst en sådan tvivl ved de ensidige undersøgelser, Converse har foretaget, at de afgivne erklæringer og forklaringer herom allerede af den grund ikke kan tillægges vægt ved vurderingen af, om de omhandlede sko er varemærkeforfalskede.

Herefter, og da de i øvrigt foreliggende oplysninger, herunder erklæringen fra Chia-Ping Wang, ikke kan føre til et andet resultat, finder landsretten ikke tilstrækkelig grundlag for at fastslå, at de omhandlede sko er varemærkeforfalskede.

MSK har til belysning af den kommercielle oprindelse for de omhandlede sko for landsretten fremlagt en række fakturakæder med tilhørende pakkelister, fragtbreve mv. i ikke-anonymiseret form. Det fremgår heraf, at de omhandlede sko første gang er bragt i omsætning inden for EU af Triple Jump, der efter de foreliggende oplysninger må anses for at være autoriseret Converse forhandler i EU.

Heroverfor foreligger imidlertid oplysningerne om, dels at mailadressen anvendt til korrespondancen med advokat Gary Lux den 6. juni 2014 ikke tilhører Androulla Papadopoulou eller Triple Jump Ltd., at mailen ikke er sendt af hende som direktør for selskabet, og at underskriften på erklæringen af 4. marts 2014 ikke er hendes, og dels erklæringen af 12. april 2016 fra Michalis Loizou, som er uddybet ved dennes forklaring for landsretten, om, at en række af de for landsretten fremlagte fakturaer ikke er udstedt af eller findes i arkiverne hos Triple Jump. Hertil kommer, at den fragtrute, der fremgår af de fremlagte papirer, ikke kan antages at svare til den reelle fragtrute.

På denne baggrund findes der at være rejst en sådan tvivl ved de fremlagte fakturakæder med tilhørende pakkelister m.v., at landsretten finder det betænkeligt at lægge vægt på fakturakæderne, som også danner grundlag for de udstedte advokaterklæringer, ved vurderingen af, om der er indtrådt konsumtion. Dette gælder også, selvom det ikke kan afvises, at en autoriseret forhandler, der ved at forsyne en parallelimportør med varer risikerer at misligholde sine forpligtelser over for rettighedsindehaveren, vil være modstræbende med at bidrage med oplysninger.

Landsretten finder det herefter ikke bevist, at Converse selv har markedsført de omhandlede sko eller har givet samtykke til, at andre virksomheder, herunder Triple Jump, har markedsført dem inden for EU.

Med denne begrundelse finder landsretten herefter, at MSK, Coop, Harald Nyborg og Lidl har krænket Converses varemærkerettigheder ved at have solgt og markedsført de pågældende All Star Chuck Taylor sko.

Om de nedlagte påstande vedrørende erstatning, destruktion, forbud og offentliggørelse bemærker landsretten herefter følgende:

B-2902-14 – MSK og Converse

MSK's ankepåstande 1 og 2

Landsretten finder efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at Converse ved sine henvendelser til MSK's samarbejdspartnere og i kontakten til pressen vedrørende de omtvistede skos vareægthed har handlet i strid med markedsføringslovens § 1, og § 3, stk. 2. Converse frifindes herefter for de af MSK nedlagte ankepåstande 1 og 2 (MSK's påstande 2 og 3 for SØ- og Handelsretten).

MSK's ankepåstand 3

Den af Converse under sagen nedlagte forbudspåstand (Converses selvstændige påstand 2 for SØ- og Handelsretten) angår forbud mod markedsføring m.v. af en række sko. Som sagen foreligger for landsretten, er der uklarhed om en væsentlig del af de sko, der er omfattet af påstanden. Hertil kommer, at påstanden, således som den er formuleret, er for uklar og bred til at kunne tages under påkendelse.

Som følge heraf ophæves den del af SØ- og Handelsrettens dom, hvorefter MSK forbydes at importere, markedsføre, sælge og på anden erhvervsmæssigt disponere over skoene angivet i en række nærmere angivne bilag, og Converses påstand om nedlæggelse af forbud afvises fra domstolene.

Converses selvstændige ankepåstande 4 og 5

Landsretten finder ligesom SØ- og Handelsretten, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at MSK forsætligt eller uagtsomt har krænket Converses varemærkerettigheder. Landsretten har herved lagt vægt på, at MSK under de foreliggende omstændigheder foretog sædvanlige og relevante bestræbelser på at sikre, at der var tale om sko, der lovligt kunne markedsføres i EU. Det forhold, at Michael King i hvert fald senest under nærværende retssag er blevet bekendt med, at Dieseel og Jean-Claude Hügli har været involveret i flere retssager vedrørende varemærkekrænkelser, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten tiltræder derfor, at der ikke er grundlag for at pålægge MSK at betale vederlag eller erstatning efter varemærkelovens § 43 eller vederlag efter markedsføringslovens § 20. MSK frifindes herefter for Converses selvstændige ankepåstand 4 (Converses selvstændige påstand 3 for SØ- og Handelsretten).

Da MSK er frifundet for at skulle betale vederlag og erstatning efter varemærkelovens § 43, og da der i forhold til MSK ikke har været spørgsmål om destruktion m.v. efter varemærkelovens § 44, er der, som sagen foreligger for landsretten, ikke grundlag for at pålægge MSK at offentliggøre dommen efter varemærkelovens § 44 a. MSK frifindes herefter for den af Converse nedlagte selvstændige ankepåstand 5 (Converses selvstændige påstand 4 for SØ- og Handelsretten).

Sagens omkostninger

Sagens omkostninger for landsretten ophæves. Landsretten har lagt vægt på sagens genstand, hvorved bemærkes, at MSK's erstatningskrav er opgjort efter samme principper som for SØ- og Handelsretten, forløb og udfald.

B-2926-14 – Converse og Coop

Converses ankepåstande 1 og 2

Converses ankepåstande 1 og 2 findes at være for uklare og brede til at kunne tages under påkendelse, hvorfor disse påstande afvises. Samtidig ophæves den del af SØ- og Handelsrettens dom, hvorefter Coop frifindes for den af Converse for SØ- og Handelsretten nedlagte påstand 5.

Converses ankepåstand 3

Landsretten tiltræder af de af SØ- og Handelsretten anførte grunde, at Coop ikke kan anses for at have handlet forsætligt eller uagtsomt, og at der herefter ikke er grundlag for at pålægge Coop at betale vederlag eller erstatning efter varemærkelovens § 43 eller vederlag efter markedsføringslovens § 20.

Landsretten stadfæster derfor den del af SØ- og Handelsrettens dom, hvorefter Coop frifindes for den af Converse nedlagte betalingspåstand (påstand 4 for SØ- og Handelsretten).

Converses ankepåstand 4

Allerede som følge af det ovenfor anførte, og som sagen foreligger for landsretten, er der ikke grundlag for at pålægge Coop at offentliggøre domskonklusionen i medfør af varemærkelovens § 44 a.

Landsretten tiltræder derfor, at Coop er frifundet for den af Converse nedlagte påstand om offentliggørelse (påstand 6 for Sø- og Handelsretten).

Sagens omkostninger

Converse skal i delvise sagsomkostninger for landsretten til Coop betale 100.000 kr.

Landsretten har lagt vægt på sagens genstand og udfald under anken.

B-3139-14 – Coop og MSK

Som følge af, at Coop er frifundet for Converses ankepåstand 3, frifindes MSK for den af Coop nedlagte friholdelsespåstand.

Sagens omkostninger

Efter omstændighederne bærer hver part egne sagsomkostninger.

B-3073-14 – Converse og Harald Nyborg

Converses ankepåstand 1

Efter sagens udfald med hensyn til karakteren af rettighedskrænkelsen samt sagens omstændigheder i øvrigt, herunder navnlig den forløbne tid samt parternes adfærd, finder landsretten det uforholdsmæssigt for at forebygge yderligere krænkelse af Converses varemærkerettigheder at træffe bestemmelse som påstået af Converse.

Harald Nyborg frifindes herefter for Converses ankepåstand 1 (påstand 5 for Sø- og Handelsretten).

Converses ankepåstand 2

Landsretten tiltræder af de af Sø- og Handelsretten anførte grunde, at Harald Nyborg ikke kan anses for at have handlet forsætligt eller uagtsomt, og at der herefter ikke er grundlag for at pålægge Harald Nyborg at betale vederlag eller erstatning efter varemærkelovens § 43 eller vederlag efter markedsføringslovens § 20.

Landsretten tiltræder derfor, at Harald Nyborg er frifundet for den af Converse nedlagte betalingspåstand (påstand 4 for Sø- og Handelsretten).

Converses ankepåstand 3

Allerede som følge af det ovenfor anførte, og som sagen foreligger for landsretten, er der ikke grundlag for at pålægge Harald Nyborg at offentliggøre domskonklusionen i medfør af varemærkelovens § 44 a.

Landsretten tiltræder derfor, at Harald Nyborg er frifundet for den af Converse nedlagte påstand om offentliggørelse (påstand 6 for Sø- og Handelsretten).

Sagens omkostninger

Converse skal i delvise sagsomkostninger for landsretten til Harald Nyborg betale 40.000 kr. Landsretten har lagt vægt på sagens genstand og udfald under anken.

B-449-15 – Converse og Lidl

Converses ankepåstand 1

Efter sagens udfald med hensyn til karakteren af rettighedskrænkelsen samt sagens omstændigheder i øvrigt, herunder navnlig den forløbne tid samt parternes adfærd, finder landsretten det uforholdsmæssigt for at forebygge yderligere krænkelse af Converses varemærkerettigheder at træffe bestemmelse som påstået af Converse.

Lidl frifindes herefter for Converses ankepåstand 1 (påstand 5 for Sø- og Handelsretten).

Converses ankepåstand 2

Landsretten tiltræder af de af Sø- og Handelsretten anførte grunde, at Lidl ikke kan anses for at have handlet forsætligt eller uagtsomt, og at der herefter ikke er grundlag for at pålægge Lidl at betale vederlag eller yderligere erstatning efter varemærkelovens § 43 eller vederlag efter markedsføringslovens § 20.

Landsretten tiltræder derfor, at Lidl er frifundet for den af Converse nedlagte betalingspåstand (påstand 4 for Sø- og Handelsretten).

Converses ankepåstand 3

Allerede som følge af det ovenfor anførte, og som sagen foreligger for landsretten, er der ikke grundlag for at pålægge Lidl at offentliggøre domskonklusionen i medfør af varemærkelovens § 44 a.

Landsretten tiltræder derfor, at Lidl er frifundet for den af Converse nedlagte påstand om offentliggørelse (påstand 6 for Sø- og Handelsretten).

Sagens omkostninger

Converse skal i delvise sagsomkostninger for landsretten til Lidl betale 40.000 kr. Landsretten har lagt vægt på sagens genstand og udfald under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t :

B-2902-14 (Sø- og Handelsrettens sagsnr. V-22-13):

Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S frifindes for de af MSK Traders Ltd. under anken nedlagte påstande 1 og 2.

Den del af Sø- og Handelsrettens dom, hvorefter MSK Traders Ltd. forbydes i EU/EØS lande at importere, markedsføre, sælge og på anden erhvervsmæssigt disponere over sko angivet i bilag 7, 8, 10, 17-21, 28-29, 33-35, 40-46, 51, 53-69 og 138-140, ophæves, og den af Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S for Sø- og Handelsretten nedlagte selvstændige påstand 2 afvises fra domstolene.

MSK Traders Ltd. frifindes for de af Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S under anken nedlagte selvstændige påstande 4 og 5.

Hver part bærer egne sagsomkostninger for landsretten.

B-2926-14 (Sø- og Handelsrettens sagsnr. V-85-12):

Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S' ankepåstande 1 og 2 afvises.

Den del af Sø- og Handelsrettens dom, hvorefter Coop Danmark A/S frifindes for påstand 5, ophæves.

I øvrigt stadfæstes Sø- og Handelsrettens dom, i det omfang den er anket.

Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S skal in solidum inden 14 dage betale delvise sagsomkostninger til Coop Danmark A/S med 100.000 kr.

B-3073-14 (Sø- og Handelsrettens sagsnr. V-80-12):

Harald Nyborg A/S frifindes for den af Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S under anken nedlagte påstand 1.

I øvrigt stadfæstes Sø- og Handelsrettens dom, i det omfang den er anket.

Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S skal in solidum inden 14 dage betale delvise sagsomkostninger til Harald Nyborg A/S med 40.000 kr.

B-3139-14 (Sø- og Handelsrettens sagsnr. V-85-12)

MSK Traders Ltd. frifindes.

Hver part bærer egne sagsomkostninger for landsretten.

B-449-15 (Sø- og Handelsrettens sagsnr. V-61-12):

Lidl Danmark K/S frifindes for den af Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S under anken nedlagte påstand 1.

I øvrigt stadfæstes Sø- og Handelsrettens dom, i det omfang den er anket.

Converse Inc. og Converse Scandinavia A/S skal in solidum betale delvise sagsomkostninger til Lidl Danmark K/S med 40.000 kr.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

